

ORĘDOWNIK ŚMIGIELSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem świąt. —
Przedpłata miesięcznie z przyniesieniem 650.— mk.,
W agencjach miesięcznie 600 mk. Numer pojedynczy 30
mk. niedzielnv 50 mk. Telefon nr. 65 Skrzynka poezt. 13.

DZIENNIK BEZPARTYJNY
dla **WSZYSTKICH STANÓW**

Cena ogłosz.: za 1-lin. wiersz petyt. 100 mk., w części
urzędowej lub reklamowej 200 mk. Adm. i Red.
Smigiel-Wielkopolska. Poetz. kont. czek. A. Klóskowski
w Poznaniu nr. 200 363.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Zebranie

radców sierót pow. śmigielskiego.

W Sądzie powiat. w Śmiglu pokój nr. 8
odbędzie się 6. grudnia 1922 o godz. 11
zebranie radców sierót pow. śmigielskiego.
Wzywa się wszystkich radców sierót
do stawienia się na powyższe zebranie.

Śmigiel, dnia 25. listopada 1922

Sąd Powiatowy.

Ogłosiłem!

Śmigiel, dnia 29. listopada 1922.

Przewodniczący wydziału powiat.
Kopczyński.

W sprawie kart ewidencyjnych zwierząt pociagowych.

Zachodzą wypadki, że osoby, które pozbyły się
lub weszły w posiadanie zwierzęcia pociagowego,
uznanego przy ostatnim przeglądzie za zdadne lub
czasowo niezdatne i opatrzone kartą ewidencyjną,

nie zgłaszają we właściwym dla ich miejsca zamieszka-
nia urzędzie gminnym fakt pozbycia względnie
nabycia takiego zwierzęcia oraz ostatni nie okazały
otrzymanej od pozbywającego karty ewidencyjnej
względnie jej odpisu. Wobec tego przypominam
§ 34 oraz 36 rozporządzenia wykonawczego Ministra
Spraw Wojskowych z dnia 11 maja 1922. Dz. Ust.
nr. 36 poz. 310 i proszę, aby każda zaszła zmiana
tak pozbycia jak i też nabycia takiego zwierzęcia
została zgłoszona w ciągu dni 3 we właściwym
urzędzie gminnym. Pozbywający się takiego zwie-
rzęcia obowiązany jest przy zgłoszeniu zaszłej zmiany
podać również miejsce zamieszkania oraz imię i na-
zwisko nowonabywcy.

Niezastosowanie się do powyższego pociąga za
sobą grzywnę przewidzianą w obowiązujących prze-
pisach.

P. P. sołtysów i przełożonych dworów proszę,
aby ze swej strony przypominali stronom interesowa-
nym (bądź to ustnie lub w drodze ogłoszeń w danym
miejscu) obowiązek zgłaszania zaszłych zmian,
i dokładnie prowadzili odnośne ewidencje.

Panowie komisarze obwodowi wiani czuwać nad
tem, aby ewidencja została przez sołtysów i przeło-
żonych dworów dokładnie prowadzona.

Śmigiel, dnia 29. XI. 1922 r.

Starosta. Kopczyński.

Mianowanie

Pana Bialeckiego Ignacego, administratora z Pa-
ręczewa jako przełożonego dworu na obszar
dworski Paręczewo a Ostrowskiego Wincentego,
rządcę z Zielęcina jako takiego na obszar dworski
Zielęcina zatwierdzam niniejszem.

Śmigiel, dnia 28. listopada 1922 r.

Starosta Kopczyński.

Ogłoszenie.

Przyszły jarmark odbędzie się w tutejszym mieście
w **środe, dnia 6. grudnia 1922 r.**

Śmigiel, dnia 28. listopada 1922.

Magistrat. Maron.

Nienawiść niemiecka do gen. Raszewskiego.

Dowódca Korpusu poznańskiego, p. generał Ra-
szewski otrzymał z Niemiec z Berlina dwa anonimowe
listy, które podajemy do wiadomości, jako cha-
rakterystykę stosunku Niemców do tutejszego dowódcy
Korpusu i ich stosunku do armii polskiej. Należy
dodać, że na jednym z ostatnich posiedzeń instytutu
chemicznego na uniwersytecie poznańskim p. gen.
Raszewski ustalił istnienie gazu trującego u Niemców,
przed którym nie chroni żadna maska. To stwierdzenie
polskiego generała, który przedtem przez długie
lata był oficerem niemieckim a mimo to pozostał
dobrym Polakiem, wywołało odruch wściekłości
w prasie berlińskiej. Nadmienić należy, że p. gen.
Raszewski skończył dwa kursa gazowe niemieckie
w Niemczech i jest doskonale poinformowany o stanie
armji niemieckiej i wyrobie gazów trujących w
Niemczech. Najwidoczniej na wspomnianem posie-
dzeniu instytutu chemicznego na uniwersytecie po-
znańskim był obecny szpieg niemiecki, który nastę-
pnie zreferował przebieg posiedzenia komu należy
w Berlinie, wskutek czego następnie wiadomość
dostała się do prasy niemieckiej.

Dla charakterystyki podajemy treść listów ano-
nimowych do pana generała Raszewskiego. Wycinek
z gazety p. t. „General kłamca von Raszewski“.
W naszym wydaniu porannem z zeszłej soboty do-
nosiliśmy pod nagłówkiem „Polskie kłamstwo“, że
polski komendujący generał w Poznaniu twierdził,
iż w Niemczech wynaleziono gazy, przeciw którym
nie chroni żadna maska. O przeszłości tego polskiego
generała-podszczuwacza piszą nam z wiarogodnego
źródła: Generał Raszewski był aktywnym oficerem
pruskim. Aż do zamianowania etatowym oficerem
sztabowym stacjonował w Oławie w 4 pułku huzarów.
Zimą 1913/14 roku został przeniesiony do 16 pułku
huzarów do Szleswigu. Wreszcie w czasie wojny
został dowódcą 16 pułku huzarów. Zatem przez
długie lata był ten polski człowiek honoru oficerem
pruskim, potem w r. 1918 odnalazł swe polskie ręce,
dezertował i popisuje się teraz, jako Niemcom
wrogi generał w „bohaterskiej“ armji polskiej.

Autor anonimu dodaje do tego wycinku co nastę-
puje: „Tak długo jak tacy ludzie honoru działają (a
„oni są wszyscy czcigodni!“) Polska nie zginie“
Przyjdzie czas na zdrajców, Czeka! Czeka!

Następnie autor drugiego anonimu berlińskiego
przesłał ten sam odcinek gazety i dodaje z wściek-
łością: „Ty świński psie! Bogu dzięki, że należysz
teraz do „szlachetnej“ narodowości polskiej. To do-
piero „zaszczyt“ dla Ciebie. Podpis: Stary pruski
oficer i były poznańczyk“.

Z tych dwu zięjących nienawiścią anonimów do
dowódcy tutejszego Korpusu widać z jaką wściek-
łością Niemcy rzucają się na naszego generała, który

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

śmiał w pruskiej armji pozostać Polakiem i dzisiaj
służyć dla dobra swojej ojczyzny. **Żadna toleran-
cja narodowościowa niemiecka!**

Polska wystawa przemysłowa na G. Śląsku.

Nawiązanie stosunków gospodarczych pomiędzy
Polską a Górnym Śląskiem idzie dotychczas dość
opornie, z winy zarówno kupiectwa polskiego, jak
i śląskiego. Jedno i drugie nie jest dostatecznie
ruchliwe i jedno i drugie bardzo powoli dostosowuje
się do odmiennych zwyczajów handlowych z drugiej
strony. Stąd też w życiu handlowym Śląska dają się
zauważyć najrozmaitsze luki, a w szczególności brak
wielu artykułów codziennego użytku, przy tem nieraz
takich właśnie, jakie Polska fabrykuje. Produkcji
polskiej ludność śląska nie zna, a jeśli nawet z cza-
sów propagandy plebiscytowej czegośkolwiek się
dowiedziała w tej mierze, to dziś nie widząc dotąd
u siebie wielu rzeczy, produkowanych rzekomo przez
fabryki polskie, przestaje wierzyć w to, że wogóle
coś podobnego w Polsce znaleźć można. Na tym tle,
rzecz zrozumiała, powstaje pewne niezadowolenie
ogólnej natury, przykre, a nawet niebezpieczne.

Dlatego też powitać należy i poprzeć ze wszech-
miar projekt Ministerstwa Przemysłu i Handlu
urządzenia w niedługim czasie na Górnym Śląsku
Polskiej Wystawy Przemysłowej.

Poglądowy pokaz tego co Polska naprawdę pro-
dukuje, może zdziałać dużo dobrego. Przedewszyst-
kiem ludność śląska, przytem nietylko kupiectwo,
ale i ogół konsumentów przekona się w ten sposób
o tem, że możliwość zakupu większości artykułów
pierwszej potrzeby w Polsce rzeczywiście istnieje.
Następnie niewątpliwie i kupiectwo śląskie przytem
skorzysta, gdyż znajdzie tu możliwość bezpośredniego
poczynienia niejednego obstatunku.

Pożądanem jest tylko, aby przemysł polski zro-
zumiał podwójne znaczenie Wystawy Śląskiej: han-
dlowe i społeczne, i zdobył się na pewien wysiłek,
by ją poprzeć, tembardziej, że owoce ściślejszej
współpracy gospodarczej Śląska z innymi ziemiami
Polski, niewątpliwie dla obu stron mogą być bardzo
pożyteczne.

Testament b. cesarza Karola.

Z Wiednia donoszą, że przed tamtejszym sądem
powiatowym „Innere Stadt“ rozpoczęto postępowanie
spadkowe odnośnie do testamentu b. cesarza Austrii
Karola, sporządzonego jeszcze w czerwcu 1917 roku
w Badeniu.

Majątek prywatny testatora wynosił wówczas
11 milionów koron austriackich, a składał się w wili
w Reichenau, z zamku Feistritz w Styrii, z dóbr

Brandeis w Czechach i z rachunku bieżącego w Za-
kładzie kredytowym ziemskim. Oprócz tego każde
z ówczesnych pięcioro dzieci pary cesarskiej, było
ubezpieczone na milion koron.

B. cesarz uczynił swymi spadkobiercami dzieci,
z zastrzeżeniem, że jeżeli arcyks. Otto wstąpi na
tron, to ma być od spadku wykluczony, gdyż od-
dziedziczy dobra koronne. Jak opiekunkę dzieci wy-
znaczył testator swą małżonkę Zytę, a jako egzeku-
tora testamentu swego brata, arcyks. Maks. Poglóska,
jakoby b. cesarz sporządził drugi testament na
wyspie Maderze, dotąd się nie sprawdziła.

Składki i pokwitowania.

Na rzecz odnowienia kościoła parafjalnego w
Śmiglu złożono w dalszym ciągu:

Jan Jastrzab z Wielichowa 500,— mk., Rolnik
w Śmiglu 200.000,— mk., N. N. 1.000,— mk., Gin-
trowski Wacław w m. 20.000,— mk. i Michalski
z Lipna 50.000,— mk. odstąpiona gratyfikacja,
Michalina Witaszak z Bruszczeza 1.000,— mk., N. N.
20.000,— mk. Pewna odbierczyni przez zapamięnienie
zostawiła w składzie p. Kobusińskiego 3.450,— mk.,
zebrane na weselu u pp. Kamieniarzów 30.503,— mk.,
Józef Cieśla w m. 100.000,— mk., „Harmonja“ w m.
część zysku z koncertu 100.000,— mk., Tryjanowska
w m. 5.000,— mk., Agnieszka Dworakowa z Pola-
dowa 2.000,— mk. i wygrana w lot. inwal. Z. Cie-
sielskie, aptekarz w m. wygrana w lot. inwal.
Franciszka Wypyszakowa z Koszanowa 5.000,— mk.,
Zgoda w Śmiglu 50.000,— mk. Razem złożono z po-
przednio kwitowaniami 1.069.713,— mk.

Wszystkim ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać!“

Szanownych obywateli parafji Śmigielskiej pro-
simy o dalsze stałe zasilanie funduszu. Składki
przyjmują niżej podpisani.

• Śmigiel, dnia 29. listopada 1922 r.

Obywatelski Komitet wewnętrzznego odnowienia
kościół parafjalnego w Śmiglu.

Ks. Prob. St. Nowak, prezes. S. Larek, skarbnik.

Zakaz wywozu bydła na Węgrzech.

Jak wiadomo, Węgry są krajem o charakterze
wybitnie rolniczym, podobnie jak Polska. Specjalnie
dobrze postawiona i rozwinięta jest hodowla bydła
opasowego i trzody chlewnej. Produkty te były
dotychczas wywożone zagranicę w stanie żywym.
Obecnie spodziewane jest wprowadzenie zakazu
wywozu żywego bydła i trzody, natomiast dozwol-
nionem do wywozu zagranicę ma pozostać mięso
i wyroby mięsne. Jednocześnie mają być podnie-
sione opłaty wywozowe na mięso, aby rynek kra-
jowy nie był przez wywóz ogołocony z towaru
a konsument pokrzywdzony przez wysokie ceny,
oraz aby z eksportu miał dochody skarb państwa,

